

J A M U
J A M U

Divadelní fakulta

CUKR

Justina Grecová

Havlovské aktovky
Soutěž o nejlepší původní krátkou divadelní hru
podle hry Václava Havla
2021

POSTAVY:

ČLOVĚK

KREMROLE

VĚTRNÍK

INDIÁNEK

RAKVIČKA

LOPATIČKA

MEDOVNÍK

Vitrína

Vitrína se zákusky, slyšíme zvuk jako když někdo vejde do obchodu a u dveří zazvoní zvonek, sladkost a cukr jsou cítit ve vzduchu.

KREMROLE Heepčíííík...

VĚTRNÍK Fuuj, co to na mě pliveš!

KREMROLE Aby se ti náhodou něco nestalo.

VĚTRNÍK Jako promiň, ale když mi pocucháš mojí perfektní krémovou náplň, tak mě už nikdo nikdy nebude chtít.

KREMROLE Ty jsi šílenej, by ses takhle nechal prodat.

VĚTRNÍK A od čeho si myslíš, že tu seš?

KREMROLE Tuhle otázku si taky kladu hodně často. Od čeho tu jsem?

VĚTRNÍK No na prodej přece! Musíš být co nejhezčí a pak si tě teprve někdo koupí. Nebo chceš snad zbytek života strávit tady v tý zapařený vitríně?

KREMROLE Sory, ale ty jsi fakt magor. Si myslíš, že když si tě někdo koupí, tak se budeš mít líp?

VĚTRNÍK Jo, myslím! A vůbec, třeba chci jenom hezky vypadat, hmm? Podívej se na ty ostatní větrníky. Máš pocit, že jsme všichni stejní?

KREMROLE Hmm, nevím.

VĚTRNÍK Nejsme. A proč nejsme všichni stejní? Protože já se o sebe hezky starám a můj krém je nadýchanější a upravenější.

KREMROLE Když myslíš.

MEDOVNÍK Sss, hele! Koho si asi vybere, co?

KREMROLE No tebe určitě ne, jsi dost hnusnej.

VĚTRNÍK A taky trochu smrdíš, promiň, musel jsem to říct.

MEDOVNÍK Heej!

VĚTRNÍK Fakt promiň, ale čím to je?

MEDOVNÍK Zapomněli mě tu ze včerejška, tak už mi trochu docházej vůně.

VĚTRNÍK Vůně..No dobře, ale to přece není normální, ty se nějak hodně potíš? Používáš deodorant?

MEDOVNÍK Ne.

VĚTRNÍK To bys měl teda. Rexona, Maximum protection, doporučuju.

KREMROLE To mu nepomůže, bude hnusnej i tak.

VĚTRNÍK Ale aspoň to tu my nebudeme muset čuchat.

INDIÁNEK Nechte toho. Pro boha! Poslouchejte se chvíli. Z toho bolejí uši.

KREMROLE Áaaa pozor, pan Indiánek promluvil.

VĚTRNÍK A to už je co říct. Jsem si skoro myslel, že přišel o jazyk.

INDIÁNEK Tohle se opravdu nedá poslouchat. Už aby si mě odsud někdo odnesl.

RAKVIČKA Odnes, neodnes, vždyť je to stejně všechno jedno...

KREMROLE No pozor! Ta je tu taky. Bručounka.

RAKVIČKA Řešíte takový hovadiny. Ať si Medovník pro mě za mě klidně smrdí a je hnusnej. Stejně všichni jednou umřeme, a to pak budete smrdět pořádně, shnilí v hrobě. A zbydou z vás jenom drobky...

VĚTRNÍK Ježíš!!!Fůj! Ty jsi fakt vodporná.

KREMROLE Neuvěřitelně.

K vitríně se blíží lopatička na nabírání zákusků

LOPATIČKA Tak kdo půjde dneska?

VĚTRNÍK Prosím, prosím, mě! Mě! Mě!

KREMROLE Jáááá!

MEDOVNÍK Jáááááá!

INDIÁNEK Prosím, já bych chtěl!

Lopatička nabere jiný větrník

KREMROLE Heeej, ty jedna lopato, to děláš naschvál, ne?

LOPATIČKA Pardon, já za to nemůžu. Nerozhoduju o tom.

VĚTRNÍK Co? Achjoo, a proč zrovna jeho. Takovýho ušmudlanýho blbečka. Ty lidi fakt nevědi, co dělaj.

KREMROLE Nojo a prej že na tom záleží, jak vypadáš. Blbost!

INDIÁNEK Tak třeba příště...

MEDOVNÍK To je marný...

- RAKVIČKA** A není to stejně jedno...
- Všichni si hromadně povzdychnout nad Rakvičkou*
- KREMROLE** Hele..a co si jako myslíte, že se s váma stane, když si vás ten člověk odnese ven, pryč z těch dveří, zabalenýho v papíru. Co vás tam tak může potkat?
- VĚTRNÍK** Představuju si, že mě odnese do cukrového ráje, kde jsou všichni krásní a svět je barevný, ostrý a jasný, žádné rozmlžené obrazy. Každý z větrníků tam má úplně jinou chuť, vůni a barvu. Až se ti z toho zatočí hlava.
- RAKVIČKA** Já myslím, že všichni umřeme...
- VĚTRNÍK** Bože, zase!
- LOPATIČKA** Já myslím, že vás tam čeká rozhodně zajímavější život než mě tady. Asi se odsud nehnu. Možná na nějakou jednorázovou kšeft, svatba, pohřeb, oslava, ale pak stejně zase zpátky.
- MEDOVNÍK** Hmm. Ty furt makáš tyjo. Jsi fakt dobrá.
- LOPATIČKA** Aaa, podrbejte mě tady na zádech prosím někdo! Něco mě tam svědí.
- KREMROLE** Kde? Tady?
- LOPATIČKA** Trochu vejš, víc vpravo. Joo, taaam. Uff. Mám tam něco? Já si tam nevidím.
- KREMROLE** Nějakou starou čokoládovou krém. Taky byses někdy měla trochu umejt než na nás budeš šahat.
- LOPATIČKA** A myslíš, že to jako můžu ovlivnit? Nemůžu za to, že lidi jsou prasata a nedodržují hygienický stanovy. Vem si třeba tady Medovníka. Trčí tady už druhý den jenom proto, že na něj nějaká blbá lidská hlava zapomněla. Když seš tak chytrá, tak mi nějak porad.
- KREMROLE** Nebudem to rozebírat...co vy ostatní? Indiánku?
- INDIÁNEK** No, popravdě. Já se docela bojím. Mám strach z neznáma. Kdo ví, co tam venku číhá.
- VĚTRNÍK** A to jako radši budeš nadosmrti tlít tady v týhle díře?
- INDIÁNEK** To ne, nevím. Já chci ven, ale bojím se. To je celé.
- MEDOVNÍK** Já třeba vůbec nevím. Chtěl bych tam potkat kámoše ze včerejška. Ani jsem nezaznamenal, kam odešli, co se s nima stalo.
- KREMROLE** Záhada, co?

Do cukrárny mezitím přicházejí další zákazníci, lopatička nabírá zákusky. Hlavní hrdiny ale nikdo zatím nekoupil.

Vitrína

Dialog jen mezi Kremrolí a Větrníkem. Větrník se pozoruje v odrazu vitrinového skla, jako by se na sebe koukal do zrcadla.

- KREMROLE** No nádhera. Ty jednou budeš hodně zklamanej ti povim.
- VĚTRNÍK** Třeba budu, třeba ne. Je ale hezký na sebe myslet. Aspoň nejsem furt tak protivnej jako ty...
- KREMROLE** Nojono, já za to fakt nemůžu, že jsem tady. Tady na tom přeslazenym místě. Pořád cejtit cukr. Nemožnost se tomu vyhnout. Hrozný. Představ si, že bys byl třeba rajče a měl alergii na rajčata. Jaký by to pro tebe asi bylo dennodenně čuchat rajčatovej odér. To bys asi nechtěl, vid'?
- VĚTRNÍK** No to asi ne, ale teď ti moc nerozumim, Kremrole.
- KREMROLE** Hele, je to prostě fakt těžký nemít se rád takovej jakej seš. Já bych třeba fakt hodně chtěla bejt steak nebo vepřová panenka, nebo něco slanýho prostě. Jenom nebyť furt tak sladká a cukrová. Fakt toužim po změně.
- VĚTRNÍK** Nojo, ale máš to i ve jméně. Krém v roli. Ty jsi prostě stočenej krém v těstíčku. Umíš si představit, že se jmenuješ Kremrole a jsi slaná a masitá?
- KREMROLE** Hele! Na jménu nezáleží. A ty máš co říkat. Větrník, jsi snad někde ve větru nebo co?
- VĚTRNÍK** To je metaforický popis pro můj nadýchaný krém.
- KREMROLE** No jasně, vždycky si to musíš obhájit. Furt nemam ale tak blbý jméno jako třeba Indiánek.
- VĚTRNÍK** Jo nad tím jsem jednou přemejšlel. Jakože Indiáni jsou navenek hnědý a uvnitř bílý?
- KREMROLE** Ještě by se mohl jmenovat třeba černoušek.
- VĚTRNÍK** Hihi, to by bylo ještě debilnější. No nevim, kdo tohle vymyslel...
- KREMROLE** Hele, ale odběhli jsme od tématu. Já chci něco změnit, trvám na tom.
- VĚTRNÍK** No tak něco změň. To je jednoduchý.
- KREMROLE** To se lehkou řekne. Viděl jsi snad už někdy, že by kdokoli z nás tady ve vitrině mohl reálně něco změnit? Natož změnit sebe, svou identitu, své já?
- VĚTRNÍK** Neviděl, ale za pokus to stojí, ne? Mám nápad. Svoláme všechny ve vitrině a společně vymyslíme plán.
- KREMROLE** Blbost.
- VĚTRNÍK** Sepíšeme manifest. Budeme bojovat!
- KREMROLE** Já ti nevim. Myslíš to vážně?
- VĚTRNÍK** Budeme bojovat! Budeme bojovat! Heej všichni, pojdte sem! Budeme bojovat!

Shromáždění ve vitríně

Všechny zákusky se srocují

- VĚTRNÍK** My všichni chceme něco změnit! Chceme vědět, co se odehrává venku, chceme rozhodovat sami za sebe, vědět kdo jsme. Nenechme se sebou manipulovat! Vytvoříme manifest, žádost, účet, dokument, lejstro, dotazník, formulář, žádanku...prostě nějaký papír.
- INDIÁNEK** Toť otázka, co chceme. Podle toho to poté můžeme pojmenovat.
- KREMROLE** Chceme bojovat, tak asi manifest, ne?
- VĚTRNÍK** Co já vim, tak třeba manifest. Házejte návrhy.
- KREMROLE** (mn.č.)Kremrole, větrníky, dortíky, jsme řešení pro vaše faldíky.
- VĚTRNÍKY** Vykašli se na běhání, dej si radši hodování.
- MEDOVNÍK** Ať jsem čertstvej nebo starej, chci bejt taky milovanej.
- VŠICHNI** No ne! Wow!
- INDIÁNEK** Život je jako voda, proteče nám mezi prsty.
- KREMROLE** Co to cituješ proboha? Ani se to nerýmuje.
- RAKVIČKY** Smrt je krásná, smrt je mladá,
život, to je velká zrada.
- KREMROLE** Neee, takhle ne. To je blbost. Jste moc negativní a vůbec to nesouvisí s proměnou. My nechceme propagaci, my přece chceme změnu. Tak možná spíš ta žádost než manifest. Piš!:

Větrník obětuje trochu svého krému, aby mohl psát na sklo ve vitríně.

Vážený člověče, ty, který rozhoduješ o životech nás všech zákusků, které tak rád odnášíš do neznáma. Jménem nás všech kremrolí, větrníků, indiánků, věnečků, rakviček, medovníků a tak dále a tak dále (je nás tu hodně) tě žádáme o kompletní proměnu systému, který na nás aplikuješ. Proč jsme my, ubohé kremrole, odsouzeny být nadosmrti dostupné jen v cukrárnách? Proč nemůžeme polehávat vedle vídeňských párků nebo šunky od kosti? Proč musíme mít pořád tu stejnou náplň, lepkavě cukrovou? Nejsi dostatečně kreativní na to, abys jí obměňoval? Co člověče? Vysvětlíš nám to? Dopřej nám změnu! I my chceme zažít něco nového a vysněného. Jménem nás všech zákusků a laskomin tě o to žádáme.

- VĚTRNÍK** Tak a teď už můžeme jenom čekat.
- INDIÁNEK** Čekat a čekat.

Větrníkův cukrový sen

Zákusky usínají, Větrníkovi se zdá sen o světě za plexisklem. Je v něm plno krásy, hojnosti a lásky.

Krutá realita

Větrník se probouzí ze snu. Už je večer, za chvíli se v cukrárně bude zavírat, zákusky stále čekají na vyřízení jejich žádosti. Nervozita se stupňuje. Do cukrárny přichází poslední zákazník.

VĚTRNÍK Poslední šance, prosím prosím!

KREMROLE Tohodle tipuju na rakvičku.

RAKVIČKA Proč jako?

KREMROLE Nevim, takovej depresivní typ.

LOPATIČKA Doufám, že to bude někdo lehkej, třeba Indiánek, už mě po dnešku fakt bolejí záda. Potřebovala bych na nějakou proceduru. Nebo dovču, joo dovolená u moře, to by bylo! Povzdychne si

Lopatička se blíží k vitrině, nabírá Větrník

VĚTRNÍK Jooo, jooo, jupí! Tak čaaau! Brzo se za váma stavim nebo vás pozvu do mého novýho cukrovýho ráje! Hurá! Joo! To nám tu žádost vyřídili rychle. Jooo!

Větrník po chvíli není slyšet

KREMROLE Skvělý, vopravdu. A co my tady jako.

RAKVIČKA Umřeme...

KREMROLE Ty už drž hubu.

Lopatička sesouvá Větrník na porcelánový talířek. Zákazník si bere talířek s Větrníkem a jde si sednout k jednomu stolku v cukrárně. Vidlička pomalu, ale něžně nabodne Větrník a ukrojí z něj sousto.

VĚTRNÍK Aaaaauuuuuu!!!! Aaaaauu! Jaujauu! Pomooooc! Slyšíte mě někdo? Pomozte mi! Prosím!

Zákusky ve vitrině ho ovšem neslyší. Nikdo ho neslyší. Člověk pokračuje v jezení.

Mezitím ve vitríně

KREMROLE Co se to děje? Co to s ním dělá! Pust hoo!

MEDOVNÍK Lopato, musíš mu pomoci!

INDIÁNEK To je doslova Boží dopuštění.

LOPATIČKA A jak jako? To mi vysvětli, prosím tě.

KREMROLE Nevím, něco dělej, vždyť chudák Větrník trpí.

LOPATIČKA A co si jako myslíte, že by se s ním stalo jinýho. Tohle je váš osud, milánkové. Já vás nechtěla moc vyděsit. Ty vaše žádosti.

KREMROLE Třeba se ta žádost ještě vyřídí. Neuzavírejme to.

LOPATIČKA Žádná žádost se nevyřídí. Ta už je dávno ztracená v systému a nikdo už skoro ani neví, že vůbec existovala.

KREMROLE Ty pesimistko!

MEDOVNÍK Chudák Větrník.

INDIÁNEK On měl tak naivní představy a takhle to s ním dopadlo.

Zákusky sledují přes sklo zánik Větrníku. Už z něj nezbyvá skoro ani drobek.

KREMROLE Takže vedle párků polehávat asi nebudu...

LOPATIČKA Nojo, život je drsný.

RAKVIČKA Já vám to říkala...

Člověk odchází z cukrárny, slyšíme zvonek dveří stejně jako na začátku.

KONEC